

ZDISLAVA

měsíčník litoměřické diecéze

Ročník V / Číslo 5

květen 2000

Cena 8 Kč

Z OBSAHU:

37. plenární zasedání
České biskupské
konference

STRANA 4

Zúčastněte se!
Připravované akce

STRANA 5-7

Rozhovor:
P. Josef Szeliga

STRANA 8

Pink, pink, pink...
Setkání dětí

STRANA 10

Zpívající škola

STRANA 13

Politický misionář
na severu Čech

STRANA 16

Časopis Zdislava je vytištěn na recyklovaném papíru. Tímto rozhodnutím chceme podpořit technologie šetrné k životnímu prostředí.

Foto Lukáš Bajer

www.qwert.cz/zdislava

Třetí „fatimské tajemství“

Vatikán/VIS: Obsah třetí části tzv. „fatimského tajemství“ zveřejnil v závěru beatifikační mše dvou jeho účastníků 13. 5. ve Fatimě vatikánský státní sekretář kardinál Angelo Sodano.

Text poselství má prorocký charakter, podobně jako celé Písmo, a proto musí být interpretován symbolicky. Fatimské poselství se týká především válek, vedených ateistickými režimy 20. století proti církvi a křesťanům. Popisuje utrpení svědků víry v závěru druhého tisíciletí křesťanských dějin jako křížovou cestu, vedenou papeži právě končícího století.

Podle svědectví malých pastýřů je sám papež „biskupem oblečeným v bílém“, který se modlí za všechny věrné. Jak se „bílý biskup“ s námahou prodírá mezi těly mučedníků (biskupů, kněží, řeholníků a řeholnic a mnoha laiků), padá i on k zemi jakoby mrtev, zasažen výstřelem ze stříelné zbraně.

Po pokusu o atentát na papeže 13. 5. 1981, bylo Svatému otci zřejmé, že to byla právě „mateřská ruka, která odklonila střelu a umožnila umírajícímu papeži zastavit se na prahu smrti“.

Papež Jan Pavel II. také s vděčností přisuzuje Panně Marii zásluhu o pád ateistických režimů ve východní Evropě a v bývalém Sovětském svazu.

Abyste věřící mohli lépe pochopit poselství Fatimské Madony, pověřil papež Kongregaci pro nauku víry, aby připravila uveřejnění třetí části fatimského poselství s příslušným komentářem.

„Serafínská cesta“ na internetu

Praha: Františkánský časopis „Serafínská cesta“ vychází od 1. května jako deník na internetové adrese http://www.cmail.cz/serafinska_cesta. Zatím jde o pro-

vizorní verzi, která by měla nabýt konečné podoby v průběhu měsíce května.

Každý pátý laicizovaný kněz se vrací k činné službě

Vatikán/KAP: Na celém světě se stále více laicizovaných kněží navrácí k činné kněžské službě. Podle slov prefekta vatikánské Kongregace pro kněžstvo kardinála Dario Castrillo na Hoyose se v průběhu let 1970 až 1995 vrátilo k činné službě celkem 9 551 kněží, kteří byli předtím z různých důvodů převedeni do laického stavu, což je přibližně 20 % všech kněží laicizovaných v uvedeném období. Současně se počet laicizovaných kněží výrazně snížil. Zatímco v roce 1975 jich bylo 3 314, v roce 1997 jen 1 006.

Zároveň se téměř zdvojnásobil počet studentů v kněžských seminářích. V roce 1975 jich bylo 60 142, v roce 1997 vzrostl jejich počet na 108 517.

50. výročí likvidace řeckokatolické církve

Praha: Věřící Řeckokatolické církve vzpomínají 28. 4. na svůj „Velký pátek“. Před 50ti lety totiž došlo k postavení Řeckokatolické církve mimo zákon. Zásah pod názvem „Akce P“ byl akcí řízenou komunistickou stranou, a znamenal praktickou likvidaci Řeckokatolické církve na území celého tehdejšího Československa. Administrativní podřízení pod jurisdikci (pravomoc) pravoslavného moskevského patriarchátu znamenalo tehdy nejen zbavení občanských práv všech řeckokatolíků na území celé republiky, ale i zatýkání, internování, soudy a brutální přesídlování řeckokatolických kněžských rodin do českého pohraničí a jejich zařazování do málo placených těžkých manuálních činností.

Ayetto za námi. Co? Májová zábava

V autě sedíme čtyři, dva z Jablonce a dva z Vratislavic. Směr: Litoměřice. Svěřujeme se navzájem se svými pocity. Jeden jako druhý přiznáváme, že se nám do Litoměřic na zábavu moc nechce. Ples v květnu? Vybavujeme si ale moudrou zásadu, která říká: jestli se ti někde nechce, bude to tam super. Uvidíme.

Recesi se meze nekla- dou — na Májové zábavě tedy určitě ne!

Přijíždíme sice pozdě, ale sál je přesto poloprázdný. Zato tombola přetéká cenami. To bude úlovek! Známa litoměřická skorodiecézní kapela Ayetto začíná první melodii — ze „skorostejnojmenného“ večerníčku. Pomalu se dostáváme do správných obrátek. Tu a tam se trousí další a další známí, takže ani se nenaděju a už začíná být docela zábava. A když není zrovna do tance, vzdychky je

v vedlejšího stolu někdo, s kým si mohu popovídat.

Proud hudby občas přeruší soutěž nebo losování tomboly, a za chvíli je druhá hodina — конец фильма. Při stokilometrové cestě domů mezi chvílemi dřimoty přemýšlím: bylo to super? Jo!

Využijte napřesrok taky možnost zamyslet se nad stejnou otázkou!

Jan Macek, Jablonec n. N.

Zdílava — měsíčník litoměřické diecéze

Vydává Litoměřické biskupství, Dómské náměstí 1, Litoměřice, 412 88; adresa redakce: Římskokatolická farnost Smržovka, Kostelní 215, 468 51, tel./fax. 0428/38 23 65

e-mail: michal.podzimek@telecom.cz

Číslo účtu: 963293379/0800

Řídí redakční rada, šéfredaktor: P. Mgr. Michal Podzimek.

Grafická spolupráce Jan Hrubý, sazba Ing. Jan Macek

Jazyková úprava tohoto čísla: redakce

Tiskne: Římskokatolická farnost Jablonec nad Nisou

Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení příspěvků.

Distribuce: redakce — roční předplatné 125 Kč včetně poštovního, při hromadných objednávkách sleva

Registrace: MK ČR 7397

ISSN 1211-3042

Ročník V., číslo 3

Datum vydání: 21. 5. 2000, Uzávěrka příštího čísla: 1. 6. 2000

Cena jednoho čísla: 8 Kč

Vytištěno na recyklovaném papíru s vysokou bělostí Recyprint.

Podávání novinových zásilek bylo povoleno Českou poštou, s.p. OZSeČ v Ústí nad Labem, č.j. P/1 - 3892/95 ze dne 18.12.1995

Výročí kněží a jáhnů naší diecéze v červnu

Narozeniny

2. 6.	HORNÍČEK Jan, jáhen — 65 let
3. 6.	BURIAN Jan — 53 let
11. 6.	BALÁŽ Alexej — 57 let
16. 6.	ZIMANDL Rudolf — 81 let
16. 6.	VOLESKÝ Jiří — 35 let
18. 6.	PIROH Jozef — 55 let
20. 6.	RABAN Miloš — 52 let
23. 6.	HRUBÝ Jan, jáhen — 55 let
23. 6.	REPKA Rudolf — 28 let
25. 6.	PROCHÁZKA Pavel — 44 let
27. 6.	BEDNÁŘ Stefan — 37 let
29. 6.	JUCHA Jan MS — 35 let
30. 6.	MATĚJKA Viliam — 39 let

Výročí svěcení

6. 6.	ČERVENÝ Karel Jordán, III.OP — 2 roky
6. 6.	PODZIMEK Michal — 2 roky
7. 6.	SIUDZIK Alexander CŠSR — 19 let
10. 6.	WALA Rafal — 5 let
11. 6.	PLONKA Marian — 8 let
11. 6.	SZELIGA Józef — 8 let
13. 6.	PLHAL Ferdinand SDB — 37 let
13. 6.	NÁDVORNÍK Ladislav SDB — 2 roky
14. 6.	KUBIK Gabriel Miroslav OFM — 3 roky
19. 6.	DAVID Martin, jáhen — 1 rok
19. 6.	SCHMIDT Vladimír, jáhen — 1 rok
19. 6.	VAŘEKA Martin, jáhen — 1 rok
19. 6.	ZÁLEHA Ivan Marek O.Praem. — 2 roky
20. 6.	ROB Jan SDB — 52 let
20. 6.	HLADKÝ Antonín SDB — 37 let
22. 6.	DVORÁK Václav SDB — 30 let
22. 6.	VLASÁK Václav — 21 let
23. 6.	KOZÁR Jan — 37 let
23. 6.	OPLETAL František — 37 let
23. 6.	ŠTASTNÝ Hynek — 37 let
23. 6.	JÁCHYM Miroslav Radim OFM — 28 let
24. 6.	PEPRLA Jan — 45 let
24. 6.	PRCHAL Rudolf — 44 let
24. 6.	BEZDĚK Milan Mons. — 38 let
24. 6.	DVORÁČEK Leopold Jan O.Melit. — 38 let
24. 6.	BALÁŽ Alexej — 28 let
24. 6.	BEČÍČKA Stanislav — 28 let
24. 6.	PREY Rudolf — 28 let
24. 6.	BEDNÁŘ Stefan — 14 let
24. 6.	MATĚJKA Viliam — 14 let
24. 6.	MACÍK Oldřich SDB — 11 let
25. 6.	DUDYS Jan — 39 let
25. 6.	HLOUCH Václav — 39 let
25. 6.	KOČMAN František — 39 let
25. 6.	JIRÁSEK František — 24 let
25. 6.	KOLÁŘ Oldřich — 12 let
25. 6.	KUBA Tomáš — 12 let
25. 6.	KUBÍČEK Petr — 12 let
25. 6.	MATFIAK Milan — 12 let
25. 6.	STRÍŽ Jaroslav — 12 let
26. 6.	MELAN Mojmir — 51 let
26. 6.	MARYŠKA Zdeněk — 45 let
26. 6.	AUDY Antonín — 34 let
26. 6.	BRATRŠOVSKÝ Antonín — 34 let
26. 6.	ŠIMÁČEK Miroslav — 24 let
26. 6.	ŠPAČEK Josef Augustin O.Praem. — 24 let
26. 6.	ČERMÁK Josef — 23 let
26. 6.	VEITH Jiří — 17 let
26. 6.	KOTVRDA Jindřich — 12 let
27. 6.	ZEDNÍČEK Miroslav — 46 let
27. 6.	ŠVERCL Antonín František OP — 35 let
27. 6.	FEXA Jan — 30 let
27. 6.	TOMŠÍK František — 29 let
27. 6.	PROCHÁZKA Pavel — 18 let
27. 6.	LÍZNER Jaroslav — 13 let
28. 6.	VINDUŠKA Oldřich — 58 let
28. 6.	KOTHAJ Peter — 26 let
28. 6.	FALTEJSEK Josef — 25 let
28. 6.	HORÁK Werner — 25 let
28. 6.	HAVELKA Karel Mons. — 20 let
28. 6.	ŠTRUMFA Jan — 20 let
28. 6.	MAZURA Josef — 14 let
28. 6.	PASEKA Leopold — 14 let
28. 6.	CHYBA Josef — 13 let
29. 6.	ČERVINKA Václav Naruby. — 54 let
29. 6.	KOUSAL Karel — 54 let
29. 6.	POHL Jan — 54 let
29. 6.	KAHOUN Karel — 53 let
29. 6.	MATURA Josef — 53 let
29. 6.	ŠIMON Josef — 53 let
29. 6.	TOMÍČEK Jindřich — 53 let
29. 6.	ZIMANDL Rudolf — 53 let
29. 6.	RÖSSLER Benno — 42 let
29. 6.	HORNIÁK Václav SVD — 15 let
29. 6.	KUJAN Jozef SDB — 15 let
29. 6.	STAJNER Antonín — 9 let
29. 6.	JIRÍŠTĚ Jan Nep. O.Cr. — 1 rok
29. 6.	SUCHÁN Milan Filip O.Praem. — 1 rok
30. 6.	KOUTNÝ František Mons. — 27 let
30. 6.	SEGETA František — 27 let
30. 6.	BAKOŇ Andrej — 10 let
30. 6.	SUCHARDA Jiří — 10 let

Májové pobožnosti a my

Jak je na tom vlastně dnes křesťan se vztahem k Panně Marii? Oficiálně by se mohlo zdát, že je vše v pořádku. Vždyť celé dva měsíce, celá šestina roku (květen a říjen) je zasvěcena Panně Marii, máme čtyři dogmata, po světě je rozseto mnoho poutních míst. Ale je všechno doopravdy v pořádku?

Mnoho nás má potíže vůbec formulovat svou vlastní víru — vyznání — vzhledem k Bohu. Přinejmenším na otázku jiných lidí po důvodech víry a po jejich projevech nastává mnohdy z naší strany hluboké mlčení, či odpovídáme víceméně rozpačitě. Ještě daleko více křesťanů pak „zčervená“, má-li vyjádřit, co ve víře i životě pro ně znamená Matka Boží.

Co tedy s tím? Spokojíme se se současným stavem, nebo se pokusíme o nápravu? Pro začátek jistě prospěje hledání příčiny: Obecně vývoj dnes nepřeje schopnosti vyjadřovat se. Média, počítače a spojovací technika vedou k schopnosti nalézt informaci a zpracovat ji, pasivně a účelově přijímat, ale ne tvořit. Zpracujeme a přijmeme mnoho myšlenek, ale nevytvoříme jedinou. I proto jsme mnohdy tak velmi neobratní v apoštolátu slova, a to se jistě projeví i v našem svědectví o Marii.

Dalším důvodem jistě bude i schodek v našich vědomostech. Celkově malá znalost Písma, katechismu i církevních dějin vykonává své při formování stavby naší víry. Pro záplavu jiných informací se těm o věcech víry a mravů věnujeme příliš málo, povrchně nebo vůbec. Věci nepodstatné či cílené jen pro pozemský život ovládneme do detailů mikrokosmu i nahlédnu do detailů makrokosmu, ale filozofický, věroučný a morální nadhled ducha se stává záležitostí několika málo lidí.

Víme už dobře, jak silně ovlivňuje člověka prostředí. Celková degradace zásadních prvků lidské osobnosti převrátila nejen rodinu a společnost naruby, ale hluboce zasahuje rozvoj člověka celkově — a tedy i jeho víru.

Panenství, čistota morální i tělesná, je vnímáno mnohdy jako cosi nerozvinutého, dokonce zostuzeného. Co patří buď do středověkého skanzenu, nebo je projevem naivity. Mateřství se stává spíše diagnózou — když ne fyzickou, tak sociální. Ženy se stydí za to, že jsou ženami, muži se jimi snaží stát. U pohrdaných nejprimitivněj-

ších národů mají mámy a tátové lepší vztah k dětem a naopak, než v naší tak vychvalované civilizaci.

Neposkvěně početí bývá trvale nejrůznějšími formami zostouzeno jako důsledek celkového zklamání z kvalit člověka, skepse o jeho opravdové důstojnosti, v kterou už snad vážně ani nikdo nevěří. A nanebevzetí je rozmělněno pověrami o reinkarnaci či saducejskou nevěrou ve zmrtvýchvstání. Není tedy divu, že, obklopeni takovýmto prostředím, dozrává i naše vidění Mariiny úlohy v životě církve značné trhliny. Necháme svět, aby i nadále nám diktoval způsob víry, budeme i nadále za každou cenu chtít být moderní a ztrácet vlastní identitu?

Buďme tedy k sobě upřímní a po sebe-reflexi přejdeme k terapii: Jsme tady do velké míry (jako vůbec ve všech pravdách víry) odkázáni na pomoc Ducha. On je ten, který nejen otevírá naše srdce, ale také dává porozumět a posiluje v životě podle poznaného.

Jen ten, kdo hledá, nalézá, jen hlupák si myslí, že už více vědět nemusí. Proto uvážujme. Nic Stvořitel nekoná bez důvodu. Proč tedy nás tak nápadně upozornil na Marii? Asi nám tím chtěl něco důležitého naznačit. Chtějme nalézt tento poklad. Vše, co o Marii víme, nás utvrzuje v jistotě, že jí je svěřeno jedinečné poslání — provázet a ochraňovat nás poutí nejen pozemskou. Být prostřednicí, mostem, bránou, vzorem...

Nelze přehlédnout — jen rozumu si nevážící podvodníci nechtějí vidět — milosti, kterých se nám skrze Marii dostává na poutních místech či při modlitbě. Co se ještě musí stát, abychom Ji přestali ignorovat a přijali do kontextu své víry, jako součást svého já?

Říkává se, že sebelépe upravený a ukličený mládenecký pokoj je studený, neboť postrádá malý, ale oteplující a rozjasňující detail, který dokáže domovu vtisknout jmenem žena. Není to moudrost milující maminky Ježíšovy, která nám nejen k němu ukazuje nejkratší cestu, ale vrací lidstvu obnovené charisma mateřství a panenství?

Kéž se tedy jubilejní rok stane i pokrokem v naplňování Ježíšových slov: „Hle, tvá Matka, hle tvůj syn“

P. Viliam Matějka, Česká Lípa
květen 2000

37. plenární zasedání ČBK

? 37. plenární zasedání České biskupské konference se ve dnech 25. a 26. dubna konalo v Litoměřicích.

Biskupové analyzovali například současnou situaci ve vztazích církve a státu. V této oblasti přetrvává řada dosud otevřených otázek, které je třeba dořešit.

Na programu byly některé liturgické a pastorační dokumenty (Svatební obřady, Smysl gest a postojů — při slavení bohoslužeb, Pastorační příručka — pro duchovní). V rámci jednání o České katolické charitě (ČKCH), byl novým generálním sekretářem Sdružení ČKCH zvolen bývalý náměstek ministra vnitra Ing. Jaroslav Kopřiva s nástupem do této funkce 1. 7. 2000.

Generálním sekretářem ČBK byl na druhé funkční období zvolen Mons. Karel Si mandl.

Jako prioritní biskupové vidí pastorační činnost mezi mládeží a hodlají této činnosti i v budoucnu věnovat maximální pozornost. Obdobnému zájmu se těší i výchova a formace budoucích kněží.

Katoličtí hodnostáři se rovněž zabývali alarmujícím jevem vykrádání církevních objektů. V této souvislosti se v úzké součinnosti s Policií ČR zdokonalují zabezpečovací systémy v jednotlivých diecézích.

Samostatný bod programu byl věnován Katolickému týdeníku (KT), který vydává společnost Katolický týdeník s.r.o., jejímž stoprocentním vlastníkem je ČBK. Biskupové vyjádřili spokojenost s dosažnou koncepcí listu a jeho šéfredaktora

P. Norberta M. Badala OP pověřili vedením KT na další tříleté období.

Při bohoslužbách v rámci zasedání předal jeho host — apoštolský nuncius arcibiskup Giovanni Coppa zvláštní gratulační apoštolský list papeže Jana Pavla II. litoměřickému biskupovi Josefu Kouklovi, který 23. 4. oslavil své zlaté kněžské jubileum.

(Tiskový servis ČBK)

Otec biskup Padour při kázání

Velké jubileum 2000: a jak dál?

Mám před sebou kalendář slavení Velkého jubilea — a pátrám, co nás čeká v květnu, nebo — lépe řečeno — co budeme podnikat. Všiml jsem si toho určitého rozdílu mezi oběma formulacemi, nezaznává z té první („co nás čeká?“) takové opětovné spoléhání se na to, co nám kdo shora předloží, co nám kdo připraví, co si zase pro nás vymyslí, jaké asi z biskupství dostaneme směrnice apod.? Ale takto se přece Milostivé léto neslaví! To by mělo nás, všechny křesťany, vyburcovat k aktivnímu prožívání — a ne k pasivnímu vyčkávání. Jen se podívejte na našeho Svatého otce, jak ten je při té své osmdesátce, kterou mimochodem také v květnu oslaví, a při svých nemocích a obtížích aktivní.

Vypravme se tedy v myšlenkách nejprve do Říma. V rámci Velkého jubilea se slavil jubilejní den dělníků (1. 5.), 14. květen je světovým dnem modliteb za duchovní povolání, s ním souvisí i jubilejní den kněží (18. 5.) — což je zároveň den narozenin Jana Pavla II., jubilejní den vědců (25. 5.) a jubileum římské diecéze. Co z toho zahrneme do plánů naší farnosti a diecéze? K čemu se přidáme?

27. května je hlavní zdislavská pouť v Jablonném s možností získat tam plnomocné odpustky. 14. květen, neděle Dobrého Pastýře, je třetí jubilejní den pro naši českou církev, kdy budeme zvlášť myslet na duchovní povolání. Je to však též Den matek, a proto nesmíme v našich farnostech zapomenout na naše maminky, zvláště pak na maminky kněží — a náležitě je při bohoslužbách i jinak oslavit. V sobotu 20. 5. se sejdou ministranti ze západní části naší diecéze v Litoměřicích a za týden na to 27. 5. při hlavní pouti z východní části v Jablonném. Pak je tu svátek Panny Marie Pomocnice — 24. 5. — a to je pouť ve Filipově a první neděle v červnu pak pouť v Bozkově.

Je toho hodně, i když jsem se snažil vybrat jen to nejdůležitější. A chtěl bych ještě připomenout jedno, o čem jsem již na stránkách Zdislavy psal — pouť po jubilejních kostelích. Většina je jich zasvěcena Matce Boží, a tak se vám nyní, v mariánském měsíci máji, nabízí nádherná možnost zvláštního putování. Můžete začít třeba Bozkovem, vzít to přes Filipov, Horní Polici, Bohosudov a skončit v Oseku. A můžete přibrat i ostatní poutní mariánská místa, kterých máme v naší diecézi velmi mnoho...

P. Jan Chmelář, Česká Lípa

? Kněžský den

Litoměřice: Mše se svěcením olejů a obnovením kněžských slibů (Missa Christianis) se konala v úterý Svatého týdne (18. 4.) v litoměřické katedrále sv. Štěpána za předsednictví biskupa Josefa Koukly a za účasti přibližně sta kněží, devíti jáhnů a velkého počtu věřících. Biskup Kou-

kl ve své homilii zdůraznil význam kněžské služby a doporučil přítomným duchovním, aby si přečetli list papeže Jana Pavla II. kněžím k letošnímu Zelenému čtvrtku. Poté přítomní kněží obnovili své závazky a biskup posvětil oleje.

Setkání pokračovalo v Teologickém konviktu obědem a přednáškou kněze a lékaře P.Dr. Ladislava Kubíčka na témata: Životní styl kněze, svoboda člověka, závislosti (na kouření, drogách, sexu, počítačích atd.). Hovořilo se také o námětech pro pastorační a katechizaci dětí i dospělých. Setkání kněží litoměřické diecéze bylo zakončeno společnou modlitbou a požehnáním biskupa.

Ve všech ostatních diecézích se mše svěcení olejů koná na Zelený čtvrtek.

(Tiskový servis ČBK)

Pro letošní rok sice tato pozvánka přišla pozdě, ale i napřesrok máme možnost být při tom

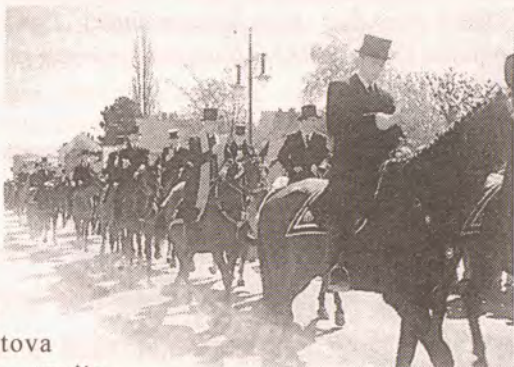
Velikonoce na Lužici

Využili jsme s rodinou možnost zúčastnit se z n á m é h o obyčejně katolických lužických Srbů pořádaného každoročně

k oslavě Kristova zmrtvýchvstání — tzv. jízdy křížáků (*križerjo*) o velikonoční neděli.

Lužičtí Srbové žijí v jiho-východní části Německa odnepaměti, ale dnes je asi jen 60 tisíc těch, kteří se hlásí k užívání lužické srbštiny jako mateřského jazyka. Již nemnoho kilometrů od našich hranic začínají dvojjazyčné nápisy.

Je impozantní pohled na dvojice jezdců v zástupu

1500 koní jedoucích za zpěvu náboženských písní (kerluší). Burcují ke spoluúčasti radostnou zvěstí o zmrtvýchvstání Krista. U jednotlivých, plně obsazených kostelů se společně modlí a litanie i zpěv jsou již zdaleka slyšitelné. I nevěřící zaujme, jak tito „křížerjo“ slovanickým jazykem národa již tolikrát pohřbívaného zpívají „Raduj se královno nebes, Kristus vstal z mrtvých...“

František Truxa

Festival duchovní hudby Česká Lípa 2000

Přelom tisíciletí bude v mnoha směrech důvodem k ohlednutí a zamyšlení. Hudba nám jako nejabstraktnější umění pomáhá přiblížit duchovní vývoj lidstva. Připravovaným festivalem bychom rádi takovou reflexi nabídli. Tento festival chce svým posluchačům nabídnout přehled dosavadního vývoje evropské hudební kultury. Pomyslné hudební putování staletími začne v druhé polovině prvního tisíciletí gregoriánským chorálem a přes hudbu české renesance se překlene k německé koncertantní tvorbě pozdního baroka. Čtvrté zastavení bude patřit hudbě klasicistní a romantické a pěti koncertů završí provedení skladby našeho největšího současného skladatele duchovní hudby Petra Ebena.

Při výběru účinkujících byl kladen důraz na vysokou úroveň a autenticitu interpretace. Posluchači by měli mít příležitost se setkat se špičkovými umělci jako je soubor Boni pueri, Schola gregoriana pragensis, Musica florea, Jiří Bárta, Petr a Marek Ebenovi. Ve

výběru programu je zároveň přítomen výrazný prvek eklektický, spojující katolickou, protestantskou a židovskou tradici, které v minulosti výrazně formovaly kulturní život naší země.

Festival rovněž umožní českolipským občanům blíže se seznámit s architektonickými památkami našeho města, z nichž některé nejsou běžně přístupné (např. kostel sv. Kříže). Tato skutečnost spolu s nahlédnutím do českolipské hudební historie má přispět ke znovuobjevování našich kořenů a přiblížení minulosti České Lípy dnešnímu člověku.

Zahajovací koncert bude 14. září 2000 v kostele sv. Kříže, kdy vystoupí soubor Schola gregoriana pragensis s uměleckým vedoucím Davidem Ebenem, dále soubor Boni pueri s uměleckým vedoucím Pavlem Horákem s programem Adoratio crucis.

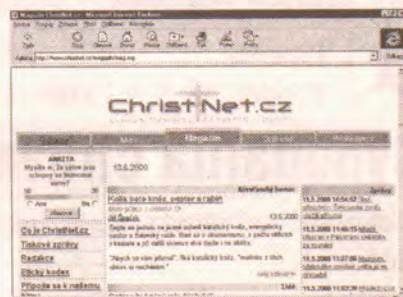
Není snad třeba zdůrazňovat, že jste zváni k účasti všichni, kdo tuto zprávu čtete.

P. J. Chmelař, Česká Lípa

Česká Lípa, kostel sv. Kříže od 14. září

www.christnet.cz

Již dva měsíce funguje na českém internetu největší křesťanský site ChristNet.cz. Několikrát denně aktualizovaný magazín přináší bleskové zpravodajství z celého křesťanského světa, každý den zde najdete zajímavé články, rozhovory a reportáže, novinky a recenze. Mnoho zajímavých článků najdete i v rubrikách partnerské vztahy, lidé, církve dnes, křesťanský humor, kultura a recenze, demystifikace... Navíc je vám zde k dispozici několik stovek odkazů, v tomto měsíci by měl být spuštěn i první křesťanský chat a on-line diskuse. To vše najdete na www.christnet.cz.

Biskupství litoměřické vypisuje VÝBĚROVÉ ŘÍZENÍ na místo ředitele / ředitelky

Biskupského gymnázia Varnsdorf,
Střelecká ul. 1800, 407 47 Varnsdorf
s nástupem od 1. 9. 2000.

Základním požadavkem je ukončené vysokoškolské vzdělání ve studijním oboru učitelství všeobecně vzdělávacích předmětů pro střední školy.

Dalšími požadavky pak jsou: nejméně 4 roky pedagogické praxe, znalost školských předpisů, občanská a morální bezúhonnost a dobrý zdravotní stav. Samozřejmým předpokladem je uplatňování křesťanských zásad v osobním životě a katolické náboženství.

Příhlášku spolu s ověřenou kopií dokladu o požadovaném vzdělání, životopisem, přehledem praxe, koncepcí rozvoje školy, výpisem z rejstříku trestů a lékařským potvrzením o způsobilosti k výkonu funkce ředitele zašlete do 1. srpna 2000 na adresu:

Biskupství litoměřické, Dómské nám. 1, 412 88 Litoměřice.

Dětská pouť ke Královně hor

Kdy? V sobotu 3. června 2000

Kde? V poutním místě u Královně hor v Bozkově

Co? Mše svatá v 10 hodin, po ní bude následovat opékání uzenek, soutěže a odměny

Srdčně zvou misionáři Saletini z Bozkova

70. výročí položení základního kamene kostela Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v Jablonci nad Nisou

oslavíme v sobotu 25. června za účasti otce biskupa Josefa Koukla

V 10.30 proběhne vedle kostela posvěcení jubilejního kříže vztyčeného na připomínku dvoutisíciletého výročí narození Ježíše Krista. Poté bude následovat slavná mše svatá v jubilujícím kostele.

Původní kříž, který připomínal lidové misie konané na počátku století, vlivem počasí spadl. Nový dřevěný kříž bude ozdoben symbolem Jubilea 2000.

Přednáška ThDr. PhDr. Ing. Miloše Rabana

Liberec

Pondělí 22. 5. v 17.00

Synodalita církve

Technická universita, tř. 1. máje (budova K)

Stavba mostů a sítí či měnová a hospodářská unie jsou pouze jednou částí cesty do společné Evropy. Tou druhou částí jsou lidé, kteří mají zcela rozdílné kulturní a historické kořeny...

Snad jedině, co spojuje větší část obyvatelstva, je právě křesťanství. A to je šance na hledání společné budoucnosti a odbourávání falešných představ.

Vyvrážděním několikaletých snah občanského sdružení „Euroregionální ekumenický kruh“ nazvaných „Dát Evropě duši“ bude Euroregionální „Den setkání 2000“, který je podporován programem EU INTERREG II a je také externím projektem světové výstavy EXPO 2000 v Hannoveru.

Den setkání 2000 Dát Evropě duši Hrádek nad Nisou 23.–25. 6. 2000

Pokud se chcete zúčastnit této velkorysé akce (organizátoři očekávají 12 000 účastníků ze tří zemí), informujte se o podrobnostech na tel. čísle 048/2833189, fax 048/5140634 nebo na adrese FU ČČSH, Lutherova 496, 463 34 Hrádek nad Nisou

Z bohatého programu akce vybíráme:

Pátek 23. 6. 2000

- 19.00 Bohoslužby pro mládež: Dát Evropě duši – naše šance
- 18.00 Bohoslužby pro rodiče s dětmi: Sedíme všichni na jedné lodi
- 21.00 Rockový koncert pro mládež
- 20.00 Koncert klasické a duchovní hudby

Sobota 24. 6. 2000

- 10.00–13.00 Konference: Dát Evropě duši — naše úloha
- 10.00–14.00 Dětská slavnost: Jako kytičky na louce – hry, tombola
- 14.00–18.00 Trh možností — šance na společný život: umělečtí řemeslníci Euroregionu jsou tu pro vás
- 14.00–18.00 Kulturní odpoledne — pozounisté, taneční soubory, divadlo, pantomima, dechovka...
- 14.00–18.00 Výstava: Život v Euroregionu Nisa
- 20.00 Večer různých hudebních žánrů: Oboroh, Tower-Big-Band, Dolmen

Neděle 25. 6. 2000

- 10.00 Závěrečné ekumenické bohoslužby: Dát Evropě duši — náš příspěvek

Ministrantský den

Kde: V Jablonném v Podještědí

Kdy: 27. května 2000. Sejdeme se před bazilikou v 8.30

Co nás čeká?

- + Mše s otcem biskupem Josefem Kouklem
- + Lehký dobrý oběd
- + Příjemné chvíle strávené na hlavní diecézní pouti ke svaté Zdislavě
- + Ministrantské i sportovní soutěže

Ministrantský den pro západní část diecéze se koná 20. 5. od 9.30 v Litoměřicích

Co s sebou?

Podepsané ministrantské oblečení
5 Kč na startovné
Skvělou náladu a radost pro ostatní

Partnerství farností

Římskokatolická farnost sv. Jana Nepomuckého v Chemnitz (SNR/Sasko) hledá touto cestou některou farnost z českých diecézí, která by měla zájem na vzájemných partnerských kontaktech. Cílem je vzájemné poznávání, obdarovávání se v nejširším slova smyslu a výměna duchovních darů mezi křesťany obou zemí.

Zájemci se mohou obrátit na adresu:

Ackermann-Gemeinde Praha, Vyšehradská 49, 128 00 Praha 2, tel.: 02/21 0979 325, fax: 02/29 00 16, e-mail: sag@omadeg.cz

Přijďte na svěcení kaple sv. Cyrila a Metoděje v Podolí!

Máme radost, že se i v současné době v naší diecézi najde dost obětavých lidí, kteří jsou ochotni věnovat svůj čas, své síly i finanční prostředky na to, aby byly zase obnoveny zničené církevní stavby a památky.

Raději tedy už dnes připomínáme všem čtenářům Zdislavu, aby si nechali volnou sobotu 1. července — hned na samém začátku prázdnin — a přijeli se podívat se svými dětmi nebo i vnoučaty do vesnice Podolí u Mnichova Hradiště. Tam v deset hodin dopoledne otec biskup Mons. Josef Koukl vysvětlí kapli sv. Cyrila a Metoděje, postavenou v roce 1912, v době totality zdevastovanou.

Přijďte všichni — zveze děti, od těch nejmenších až po dospívající mládež a dospělé. Pokud děvčátka mají nebo si mohou vypůjčit bílé nebo světlé šatečky, mohou přijít ustrojené jako družičky — bude to moc hezké. Nebude ovšem vadit ani jiné oblečení. Zveze také ministranty v ministrantském oblečení z blízka i z dále. Stejně tak i řeholnice a řeholníky, aby svou účastí zvýšili slavnostnost krásného setkání všech věřících.

Kdo umí zpívat, přednášet — sám nebo ve skupince s ostatními — děti i velcí, kdo chce zahrát nějakou scénku nebo pohádku apod., bude vítán v zábavném programu. Těšíme se všichni už předem. Ať můžeme společně prožít hezké chvíle a připomenout si při této slavnosti obětavou práci našich předků i současných občanů.

Možná, že vás bude zajímat i něco z historie kapličky: První návrh na stavbu podal už 23. 9. 1902 pan Josef Lochman na zasedání osadního zastupitelstva. Kapli vystavěl stavitel Dávec z Mnichova Hradiště, vysvěcena byla 14. 7. 1912. Oltář byl zhotoven znamenitým řezbářem panem Buškem ze Sychrova-Radvanic. Reliéfy sv. Cyrila a Metoděje byly však z oltáře v osmdesátých letech odcizeny. Prvního července 2000 dojde tedy k znovuvysvěcení této kaple.

Snažně prosíme, aby se všichni sešli opravdu včas — v 10 hodin dopoledne, abychom nenarušili další program otce biskupa.

Tak tedy 1. července našeho Jubilejního roku přijďte na slavnostní znovuvysvěcení kaple sv. Cyrila a Metoděje v Podolí!

Podolí u Mnich. Hradiště, 1. července

Hlavní pouť k patronce rodin svatě Zdislavě do Jablonného v Podještědí v jubilejním roce 2000 sobota 27. května

Mše svatá: 9.00 hodin

Pontifikální mše svatá
celebruje biskup litoměřický
ThDr. Josef Koukl

11.00 hodin

Celebruje provinciál dominikánský
ThLic. Damián Němec, O.P.

14.00 hodin

Celebruje
P. Cestlav Plachý, O.P.

- Po celý den příležitost ke svátosti smíření
- Krypta svatě Zdislavě volně přístupná od rána
- Z bezpečnostních důvodů zavíráme v době mší sv.
- V bazilice možnost denně získat plnomocné odpustky
- 30. května — v den svátku paní Zdislavě — mše svatá v 18 hodin u hrobu světky —
— Celebruje P. Jindřich Sajzler, O.P.

Prázdninové chaloupky v Přepěřích

Jednota Orla Přepěře společně s Římskokatolickou farností Přepěře nabízejí volné termíny pro konání letních prázdninových táborů v Českém ráji. K dispozici je část farního domu, přilehlé stodoly a zahrada. Přímo v místě je možnost konání táboráků a výletů i koupání.

Kontakt: Mgr. Radek Jurnečka, Římskokatolická farnost, 512 61 Přepěře u Turnova 10, tel. 0436-31 20 30 a 0606-14 02 02

Diecézní charita Litoměřice přijme

pracovníka na zpracování sociálních projektů a fundraising. Požadované vzdělání: vysokoškolské s ekonomickým zaměřením, znalosti o práci v soc. oblasti neziskového sektoru, aktivní znalost anglického jazyka.

Zájemci se mohou hlásit písemně na Diecézní charitě Litoměřice, Dómské náměstí 10, 412 01. Zašlete také stručný profesní životopis.

vzdělávání pro charitní pracovníky

Jak neztrácet nadšení

Informace o kursu:

Organizátor: Vzdělávací institut sdružení ČKCH Praha

Lektoři: Dagmar Jančová – terapeutka, P. Hurt – viceprezident DCH Litoměřice

Termín: 21. 6.–24. 6. 2000

Místo konání: penzion Volšovka Sušice

Termín zaslání přihlášek: co nejdříve na ČKCH Praha nebo DCH Litoměřice, tel. 0416/73 14 52

Kurs je určen pro profesionální i dobrovolné pracovníky charity, kteří cítí, že nastal čas harmonizovat sebe i své vztahy k okolí, a jsou otevření aktivní práci se sebou.

P. Josef Szeliga

Vážení čtenáři, dnes se vracíme k seriálu představujícímu kněze v naší diecézi. Kněz, který se vám představí v tomto květnovém čísle, působí na jih od Litoměřic, v krásném údolí pod hradem Hazmburg — v Libochovicích. Otce Josefa Szeligu jsem navštívil bezprostředně před Velikonocemi a strávil jsem v jeho farnosti velmi příjemný večer.

Jedna malá holčička říkala v kostele: „Babičko, až se pan farář naučí dobře česky, to už přestane být v kostele legrace.“

přeložen. Otec biskup nám nabídl dvě místa a o každém řekl několik vět. Potom nám nechal vybrat, a tak kolega šel do Kadaně a já do Libochovic.

Tady ale kněz ještě byl?

Nějaký čas jsme zde společně s P. Jiřím Voleským, který však měl brzy odjet na studia do zahraničí. S jeho pomocí jsem se měl zacvičit v pastoraci, abych tady mohl být sám. V té době zde také byl bohoslovec Antoni Kosmidek, který je dnes knězem v Lovosicích. Tehdy se zde učil česky a připravoval se na svěcení. Také zde byly dvě pastorační asistentky, protože P. Jiří měl povinnosti i jinde, a tak mu zde pomáhaly.

To jste tedy měli na faře velmi živo. Jaký to byl pocit, když se najednou všichni někam odstěhovali. P. Voleský do Německa, P. Kosmidek do své farnosti a děvčata do Staňkovic u Žatce?

Farní společenství mi hodně pomohlo. Ráno a večer jsme měli společnou modlit-

Otce Josefe, jste jedním z nemnoha polských kněží, kteří působí v naší diecézi. Dám vám tedy obligátní otázku, kterou jistě čekáte: Jak jste se sem dostal?

Polský biskup chtěl vyhovět žádosti otce biskupa Josefa Koukla a hledal dobrovolníky. Šel jsme tedy za ním a on si moji dobrou vůli poznamenal na kousek papírku. Říkal jsem si, když to má na tak malém kusu papíru, tak to určitě ztratí, ale já jsem ve svědomí klidný — splnil jsem to, co ode mne žádal vnitřní hlas. Ale otec biskup ten papírek neztratil. Pozval mne k sobě a řekl: „Po prázdninách můžeš nastoupit do litoměřické diecéze.“

Nezačínal jste v Libochovicích. Jaká byla vaše první místa?

Prvním místem, které jsem navštívil, byl Jablonec nad Nisou. Zaklepal jsem na dveře tamní fary, to si pamatuji naprosto přesně, 15. září 1995 ve čtyři hodiny ráno. Český jazyk jsem se nikdy předtím neučil. V semináři jsem měl kamaráda, který se učil česky a já jsem se mu tehdy divil. Nevěděl jsem ale, že za necelé čtyři roky se budu učit sám, a to velmi rychle, abych se mohl s lidmi domluvit.

Páterovi Bratřovskému jsem při prvním setkání všechno rozuměl. Mluvil pomalu a používal několik polských slov. Vzal nás k oltáři a nechal nás číst mešní modlitby a ministranti mi museli napovídat. Učil jsem se pak při každé příležitosti, i třeba při přípravě snídaně. Farníci mi říkali „toto je nůž, toto je malá lžíce... velká lžíce...“

V Jablonci jste ale prakticky nepůsobil, co bylo dál?

Asi za pět dní moje cesta pokračovala na západní část diecéze do Ústí nad Labem. Tam mne uvítal s úsměvem pan Jindřich Hulínský, zdejší pastorační asistent, a za chvíli přišel pan arciděkan Antonín Sporer. V kostele mě představil celému farnímu společenství a řekl: „Ústecká farnost má po 50 letech kaplana.“ A potom mi řekl, abych k nim promluvil. Samozřejmě jsem hovořil polsky, řekl jsem, že se mi líbí, jak se lidé aktivně účastní mše svaté a že krásně zpívají. Také jsem je požádal, aby mi pomohli učit se česky.

Na faře jsme mluvili se panem arciděkanem všelijak: slovensko-polsko-česko-latinsko-německy. Učení se ujala paní doktorka Zdeňka Švejdomá a na závěr jsem dostal dokonce opravdové vysvědčení: Jestli vás zajímají moje známky, tak na ukázkou: čtení — plynulé; výslovnost — slušná, konverzace — neustálá, zametání (u kostela) — výborné...

Byl jste určitě spokojený mezi těmito příjemnými a humornými farníky. Kdy jste se s nimi musel rozloučit a jít dál?

Původně jsem měl u Ústí nad Labem zůstat. Adaptovali jsme byt po hrobníkovi Chlumci. Když jsem si tam právě chtěl odvézt koberec — už byl dokonce v autě, zazvonil telefon z biskupství. Pan biskup volal s tím, že budu působit v Kadani. Pak jsem byl u pana biskupa osobně ještě s jedním polským kolegou, který měl být také

bu breviáře. To mi pomohlo v učení jazyka. Naše společenství se ale nezmizelo najednou. Nejdříve odjel P. Jiří a ostatní tu byli dál. Společně jsme pokračovali a měli rozdělené povinnosti. P. Libor Švorčík, který je dnes v Kanadě, potřeboval více pomoc od pastoračních asistentů, a tak se tam za ním přestěhovala děvčata Maruška a Radka. Zůstal jsem s paterem — tehdy ještě jáhnem Antonínem — a společně jsem dělali pastorační. Chtěli jsme tady také něco opravit.

Když jsem sem dnes přijížděl, byl jsem překvapený, jak hezky je opravená fara a okolo ní bylo několik šikovných pomocníků. Kolik lidí tady pomáhá?

Stále tu mám jednoho „zaměstnance“ — mladíka na civilní službě — Vladimíra Eisa, velice šikovného a ochotného. Ale kromě toho: Mám velmi obětavého pana varhaníka, který je zároveň účetním a pomocníkem ve všech kancelářských pracích.

Většina farníků se aktivně zapojuje do pomoci, pochopitelně podle možností. Také bych chtěl pochválit ty, kteří sice do kostela nechodí, ale pomáhají farnosti a jsou nám nakloněni. Mám na mysli lidi z Městského úřadu, policie...

Asi se přirozeně obáváte příliš jmenovat, abyste na někoho náhodou nezapomněli. Ještě se chci zeptat na ostatní farnosti, které spravujete excurrento — dojížděním. Můžete nám je a jejich farníky také představit?

Na začátku samostatného působení jsem převzal osm farností excurrento. Momentálně mám čtyři. Ve všech kostelích se občas slouží mše a ve dvou každý týden. Ale dohromady mám kostelů osm. Jeden není v provozu vůbec. Ve všech kostelích, kde se slouží mše, jsou lidé, kteří se o ně obětavě starají. Zajišťují tam věci k liturgii a úklid. S panem varhaníkem Felixem Patrákem, o kterém jsem už hovořil, jezdíme na mše svaté, protože jiného varhaníka nemám. V naší farnosti je také farní sbor, který o slavnostech vystupuje a zdobí liturgii. Za tu obětavost a vytrvalé zkoušení jim chci touto cestou poděkovat.

Čtenáře by jistě zajímalo, tedy nejen ve vašem případě, jak se vůbec objeví v srdci polského kněze touha po tom, jít do misíí?

V semináři jsem byl přes šest let členem

misijního kroužku. Chodil jsem na setkání s kněžskými misionáři, kteří se vraceli na odpočinek nebo dovolené. Každý rok bylo v našem semináři tak pět až deset takovýchto setkání. Ve farnosti, kde jsem byl kaplanem, jsem sám vedl „misijní kroužky“. Modlili jsme se za misie, psali jsme misionářům dopisy a zase jsme četli jejich odpovědi a také jsme dělali koledy na misie. Cítil jsem, že mám udělat víc. Francouzsky moc neumím, anglicky vůbec, španělsky taky ne, ale kamarád z diecéze Hradec Králové mi řekl, že česky se naučím rychle. Tak rychle to ale zase nešlo. Jedna malá holčička říkala v kostele: „Babičko, až se pan farář naučí dobře česky, to už přestane být v kostele legrace.“ Mě se to líbilo, a říkám si: Proč by lidé nemohli mít v kostele nějakou lidskou legraci.

Jak dlouho budete „na misijích“ v naší diecézi?

Nějaké rozhodnutí v této věci ještě nepadlo. Záleží to na zdraví, na mínění biskupů tady a v Polsku. Také je velmi obtížné každý rok sehnat obnovu dlouhodobého pobytu — jsem zde cizincem a tak musím shánět mnoho povolení, například včetně každoroční obnovy technického průkazu na auto. To je nekonečné vyčkávání ve frontách na dopravním inspektórátu. V poslední době je novela cizineckého zákona, který bude ještě přísnější. Jediný úřad, se kterým nejsou žádné potíže je biskupská konzistoř a ordinariát. Tam chodím rád.

Tak to je pozitivní závěr, díky za rozhovor.

Ptal se P. Michal Podzimek

^ pomocníci pana faráře
< kostel v Libochovicích
<< P. Josef Szeliga

Vzpomínáte před rokem?

Naše sdružení žilo v nejistotě, zda a kdy dostaneme státní dotaci, stále se vše odhadovalo, pan ministr David stále neměl čas (nebo vůli?) věnovat se dotacím pro nestátní zařízení, vůbec nebylo jisté, jestli se hospice v dohledné době dočkáme. Dnes se však ukazuje, že Pán žehná svému dílu.

Hospice nám roste před očima, má již na staré části hotovou střechu a na nové se dokončuje krov, pilně se pracuje i v interiéru a jsou již zakoupeny i některé části vybavení. Na konci roku, dá-li Pán, bude již vše připraveno k zahájení provozu. Do hospice sv. Anežky České v Červeném Kostelci již jezdí budoucí personál na stáže. První ošetřovatelky absolvovaly také kurz v Institutu dalšího vzdělávání zdravotníků v Brně. Zde získaly nové poznatky v oblastech somatologických, psychologických i duchovních, které využijí při péči o terminálně nemocné.

To vše by se jistě neuskutečnilo bez Božího požehnání a bez vaší mohutné modlitebni i finanční pomoci. Mnohokrát jsme se přesvědčili jak velkolepé jsou Boží plány a jak je omezené naše lidské rozhodování a chtění. Když jsme například v loňském roce potřebovali shromáždit celkem 20 milionů korun, podařilo se nám to — a ještě nám několik desetikorun (skutečně) zbylo. Všem vám, kteří jakýmkoli způsobem tomuto dílu pomáháte, patří náš vřelý dík a modlitba o Boží požehnání.

Leží mi na srdci ještě jedna věc. Stále je bohužel mezi lidmi rozšířen názor, že hospice je nějaký lepší domov důchodců nebo dům pokojného stáří. Chcete poprosit všechny čtenáře Zdislavy, aby tento omyl vyvraceli. Hospice je pro všechny, kteří se ocitli ve své těžké nemoci v situaci, kdy jim již nemocnice nemůže nabídnout žádné zlepšení jejich nemoci, potřebují však léčbu bolesti nebo jiných příznaků, kterou nelze poskytnout v domácím prostředí. Ne všichni ovšem v hospici zemřou, asi 30 % se vrací do domácí péče po zlepšení stavu.

Stále vás prosíme o podporu, ještě nám chybí několik sester a ošetřovatelek. Pokud o někom víte nebo byste sami měli zájem o tuto práci, ozvěte se Monice Smolkové na tel. 0416/74 41 30, nebo 0604/11 89 85.

Monika Smolková

„Pink, pink, pink“

aneb zpráva z radostného setkání dětí našeho vikariátu v Mladé Boleslavi

To se konalo v sobotu 15. dubna v konviktu tohoto města. Bylo třeba se rozhodnout, zda jet na setkání mládeže do Litoměřice a nebo do Mladé Boleslavi. Děti se nerozmýšlely dlouho a vyhrála Mladá Boleslav.

Vláček nás dovezl z Mělníka přes Mšeno na nádraží do Mladé Boleslavi, kde na nás již čekali „taxikáři“ z řad místních věřících.

Ve velké učebně školy už děti navrhovaly Bavorské litanie, a tak na přivítání nebylo mnoho času. Děti se posadily na volné židle a než jsme se stačili rozkouskat, byli jsme vtaženi do nácviku.

Přesně v půl desáté přišel mezi děti mladý kněz z Jičína P. David Bouma, aby sloužil mši svatou. Srozumitelným způsobem zaujal všechny děti svým kázáním o slavném vjezdu Pána Ježíše do Jeruzaléma, o jeho utrpení a smrti. O moci Ježíše změnit svou situaci poté, co byl ukřižován: stačilo by říci: „Pink, pink, pink“. Hřeby by vypadly a On by byl osvobozen. Nic takového se však nestalo. Pán Ježíš za nás zemřel dobrovolně, ne že by musel, ale z lásky. A třetího dne vstal z hrobu jako Vítěz nad smrtí a připravil i nám naději na věčný život.

Po mši svaté nás všechny přivítal pan arciděkan P. Václav Hlouch, který měl radost z tak velké účasti dětí. Z 51 jich bylo třináct z Jičína a dvanáct z Mělníka. Po slovech P. Hloucha se ozvalo sálem volá-

ní: „Manko, Manko!“ To Rumcajz (František Němeček) hledal svou Manku, aby mohl dětem na přivítanou zazpívat svou písničku o našem setkání.

Potom děti čekala sportovní biblická soutěž. Na její přípravě a vedení jednotlivých disciplín se podílely děti. Témata soutěží vycházela z biblických událostí jako lov na Genezaretském jezeře, předání Desatera Mojžíšovi nebo křížová cesta Pána Ježíše.

Z vystoupení dětí zaujal kouzelník. To malý Martin Blecha v kouzelnickém hábitu svým uměním uváděl v úžas nejen děti, ale i dospělé.

Po miniobědě, který všem chutnal, se děti zúčastnily diskotéky a na nádvoří konviktu se hrála vybíjená. Děti z Mělníka měly radost z prvního a třetího místa ve sportovní-biblické soutěži. Jičínské děti byly druhé. Boleslavské děti tradičně zvítězily ve vybíjené.

Ve hře nebo soutěži ovšem není důležité vyhrát, ale umět i prohrát, ale hlavně se zúčastnit.

Křesťanským „zaplat' Pán Bůh“ bychom chtěli poděkovat za krásné duchovní zážitky P. Davidu Boumovi z Jičína. Jeho přístup k dětem je pozoruhodný. Naše poděkování patří všem boleslavákům, kteří se spolu s katechetou Františkem Němečkem podíleli na tomto radostném dnu dětí.

*Za vděčné účastníky z Mělníka
Šárka Ramešová a Ludmila Belinová*

Amici musicae v Žatci

V těchto dnech je tomu již 120 let, kdy bylo ministerským výnosem Rakousko-Uherského mocnářství vydáno povolení ke zřízení hudební školy v Žatci. Natolik zajímavé výročí nemohlo samozřejmě zůstat bez odpovídajících oslav. Jejich vyvrcholením se stal 29. dubna 2000 koncert v kostele Nanebevzetí Panny Marie. Na své počátky v muzice nezapomnělo několik absolventů a přátel školy, díky nimž zněly opravdové skvosty duchovní hudby, namátkou Bach, Händel, Führer, Mozart a jiní. Posluchači oceňovali výkony sólistů, kteří dokázali posvátný prostor chrámu naplnit líbivými tóny a přispět tak k naplnění ducha každého z nás.

Josef Hrejčí

Vzpomínka na P. Františka Říhu

Vzpomeňte s námi, že 2. června uplyne již 5 let ode dne, v němž všemohoucí Bůh odvolal na věčnost našeho bývalého katecheta a dlouholetého duchovního otce P. ThDr. Františka Říhu, který v naší mladoboleslavské farnosti působil téměř 50 let.

S vděčností vzpomínají jeho bývalí žáci i ti, kterým byl duchovním vůdcem a dobrotivým otcem. Kéž ho Bůh za to vše nebem odměnil.

*Vzpomínají a modlí se za něho
mladoboleslavští farníci*

Postní duchovní obnova v Mladé Boleslavi

Vzpomínám na studentská léta na gymnáziu v Třebíči, kdy jsme měli debaty také o otázkách náboženských. Jednou mi student-ateista řekl s ironií: „Vendo, zase jedna pitomost u vás — postní doba. To abyste nejedli maso!“ V tom tedy viděl celou náplň postní doby. My ovšem víme, v čem postní doba spočívá — ve vnitřní usebranosti, obrácení srdce, poká-

ní, duchovní obnově. Že je to také příhodný čas k dobrému přijetí svátosti smíření.

Ve farnosti Mladá Boleslav jsme zvolili pro duchovní obnovu dobu pátečních podvečrů, kdy se konaly pobožnosti křížové cesty, hojně navštěvované věřícími. Na tu dobu na každý pátek jsme pozvali jiného kněze (mezi nimiž byl i šéfredaktor ZDISLAVY), takže vě-

řící měli možnost si vykonat svátost smíření u cizího zpovědníka. Dále pak každý sloužil mši svatou s postní promluvou. Svaté přijímání jsme pak podávali společně, neboť byla větší účast věřících u stolu Páně.

Jako poslední — v pátek před Květnou nedělí — přijel P. Rudolf Repka z Bohosudova, který už se mnou zde půso-

bil o minulých vánočních svátcích. Ten zde také konal kněžskou službu na Květnou neděli, ve dnech Velikonočního třídění a o slavnosti Zmrtvýchvstání Páně. Oba dva jsme byli v těch dnech v kněžské službě plně vytížení. V modlitbě prosíme, aby ovoce postní obnovy nevyprchalo, ale mělo trvalý účinek.

P. Václav Hlouch

Setkání v oseckém klášteře po 50 letech

Čtrnáctý duben roku 1950 se zapsal černým písmem do poválečné historie našeho státu. Komunisté podnikli podstatný krok k dalšímu potlačení Církve a v noci na tento den přepadli policejním zásahem všechny mužské kláštery v republice. Ty byly zrušeny a řeholníci byli soustředěni do několika koncentračních klášterů, kde byli pod dozorem Státní bezpečnosti internováni a vykonávali nucené práce.

Mezi tyto internační kláštery patřil i cisterciácký klášter Osek. Nyní, po 50 letech, se

zde v pátek 14. dubna 2000 setkali dosud žijící pamětníci těchto událostí, aby vzpomněli na tyto těžké doby, ale zároveň poděkovali Bohu za všechno, co jim v dalších letech udělil na milostech, a odpustili všem, kteří jim ublížili.

Sešlo se třicet řeholníků, většinou kněží, kteří v 50. léta v Oseku prožívali, a účastnili se pontifikální mše svaté, kterou sloužil litoměřický biskup ThDr. Josef Koukl. Koncelebroval domácí opat Bernard Thebes, opat želivský Bronislav Ignác Kramár, provinciál

salesiánů P. Jan Komárek a ostatní řeholní kněží. Mezi účastníky byli řeholníci z řádu premonstrátů, dominikánů, františkánů, jezuitů i kongregace salesiánů. Homilii měl P. František Míša, salesián, který byl v roce 1950 v oseckém klášteře ředitelem salesiánského semináře až do zrušení klášterů (salesiáni užívali klášter po odchodu cisterciáků po válce). Jeho slova se nesla v duchu poděkování Pánu a odpuštění trýznitelům. Přes pokročilý věk se všichni tito zasloužili služebníci Páně stále snaží podle

svých možností sloužit Církvi a Bohu. Proslov skončil P. Míša shrnutím tří hlavních zásad, jež by měl naplňovat každý křesťan: Radujme se, nebojme se, milujme se!

Řeholníci živě besedovali mezi sebou — mnozí z nich se setkali po desítkách let. Se zájmem si prohlédli dnešní stav kláštera a potěšili se tímto vzájemným setkáním po půlstoletí. Bylo vysloveno přání zachytit pro budoucí generace tyto pohnuté poválečné roky v Oseku — působení salesiánů do roku 1950 a dobu internace řeholníků v první polovině 50. let.

N. Krutský

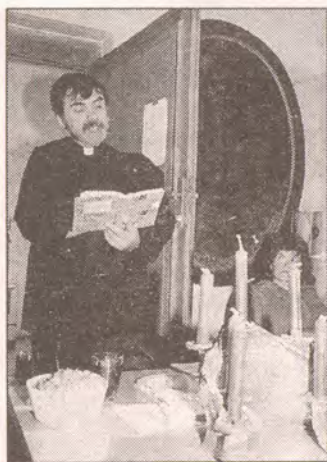

Velikonoční pascha v Hejnicích

Jelikož je v hejnickém kostele Navštívení Panny Marie dobrým zvykem slavit Zelený čtvrtek a samozřejmě celé Triduum s veškerou okázalostí a nábožnou úctou, ani letošní rok tomu nebylo jinak.

Do kostela pro 7000 osob se velmi pohodlně vměstnalo asi 200 věřících. Mše probíhala tak, jak je v kraji zvykem, ovšem po homilii následovalo umývání nohou apoštolů. Kupodivu jich bylo skutečně dvanáct, jenom není dodnes známo kdo byl onen Jidáš.

Po obřadech v kostele a rozjímání v Getsemanské zahradě se mnoho věřících přesunulo do kláštera, kde byla nachystána také jako již tradičně velikonoční večeře pascha. Obřadně se pojídaly macesy (nekvašené chleby, dovezené přímo s Izraele), maror (hořké byliny, připomínající hořkost Izraelského národa v Egyptě), charoset (kaše z jablek a ořechů, jež má připomínat maltu ke stavbě pyramid), pečená vejce (připomínají svým tva-

rem utpení, které se na nás tak valí) a samozřejmě jednorodinného beránka košer zabitého (jeho krví byly pomazány veřeje Židů, aby se jim vyhnul anděl, když hubil egyptské prvorozence). Samozřejmě nikdo netrpěl žízní, pilo se kvalitní košer víno na připomínku utpení, které museli Židé vypít až do dna. Vše bylo vhodně komentováno dle židovské haggy (předpisy, kterak konat hostinu paschy).

Nakonec po tomto občerstvení byla příležitost adorovat v Getsemanské zahradě. Velký dík za vše toto patří panu faráři Rabanovi a všem, kteří mu pomáhají.

Tomáš Mrňávek, Hejnice

Misijní koláč 2000

V postní době proběhla akce „Misijní koláč“. Jednalo se o nabízení koláčků nebo jiných sladkostí za dobrovolný finanční příspěvek, který je určen na podporu projektů Papežského misijního díla. Ve 140 místech celé České republiky se do konce dubna za „Misijní koláč“ vybralo téměř 530 000 Kč, což je čtyřikrát více než loni, kdy měla tato akce premiéru.

První projekt, který se díky štědrým dárcům může podpořit, je ze Středoafrické republiky, diecéze Bangassou, kde františkánské sestry žádají finanční příspěvek na školní pomůcky, léky, oblečení a další základní prostředky pro 900 dětí. Často zde nemají ani mýdlo. Druhý projekt je pro 250 dětí ze základní školy v africké zemi Burkina Faso — diecéze Kaya. Roční náklady na dítě činí 45 dolarů. Velké množství z těchto dětí chodí do školy 4–5 km pěšky s prázdným žaludkem. Třetí projekt chce pomoci 230 dětem ze základní školy v Kamerunu.

Podle ohlasů přinesla tato akce radost všude tam, kde probíhala, přispěla k oživení spole-

čenství. Z došlých dopisů je vidět velkou tvořivost a nápady lidí, kteří tuto akci připravovali. Všem, kteří se jakkoli připojili, patří srdečný dík.

Velikonoční pohled pro misie

V postní době proběhla také soutěž

„Velikonoční pohled pro misie“. Děti z různých koutů celé České republiky zaslaly do národního centra Papežského misijního díla celkem 2034 pohledů. Mnohé z nich jsou také nabízeny za dobrovolný finanční příspěvek a tímto způsobem pomáhají chudým dětem na misiích.

Vylosovaní výherci: Z. Šťastná (Zlív), Zedník (Červený Hrádek), K. Jiřová (Hradec Králové-Věkoše), J. Mrázková (Praha 8-Kobylice), I. Sodomková (Polička), M. Žídková (Mokré Lazce) a M. Moravec (Verměřovice) obdrží malé překvapení.

Premiovou cenu za nejhezčí pohlednici získávají: Marie Leschingerová (Cvikov), Dana Horvanová (Příbram) a Vladka Kolářová (Světlá nad Sázavou).

Přečtěte si...

Buben, Milan M.: Encyklopedie českých a moravských sídelních biskupů, Logik 2000, 499 Kč

Tato kniha je věnována biskupům českých a moravských diecézí a v samostatných medailonech se snaží přiblížit jednotlivé sídelní biskupy. Sleduje také přínos a význam v oblastech duchovní, kulturní, politické apod. Medailonky jsou doprovázeny vyobrazením užívaných znaků a text je doplněn přehledy biskupů podle jednotlivých diecézí a výběrovým seznamem použité literatury.

Lacroix, Michel: Co hlásá New Age, Refugium 2000, 79 Kč

V listopadu 1999 proběhl na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě seminář na téma „New Age jako spiritualita postmoderny“. Soubor čtyř přednášek doplněný překladem z francouzštiny vychází nyní ve Studijních textech Centra Aletti.

Azevedo, Marcello de Carvalho: Inkulturace a požadavek modernosti, Refugium 2000, 59 Kč

Další svazek Studijních textů Centra Aletti doplněný kratší studií Pavla Ambrose: Inkulturace víry.

Torkington, David: Prorok, Karmel 2000, 129 Kč

Volné pokračování knihy Poustevník. Je to druhý z příběhů, jejichž hlavním hrdinou je rybář z Hebrid, poustevník, prorok a mystik Peter Calvay.

Evely, Louis: Lásky a manželství, Grantis 2000, 140 Kč

Promluvy Louise Evelyho k bratrstvům v Lyonu v červenci 1966.

Polc, Jaroslav V.: Svaté roky, MCM 2000, 79 Kč

Publikace se věnuje jednotlivým Svatým rokům. Informuje mimo jiné o tom, jak vypadaly poutě v křesťanském starověku a středověku a jak se vyvíjela historie získávání odpuštění.

Prudký, Martin: Zvláštní lid Páně, křesťané a židé, CDK 2000, 119 Kč

Dialog křesťanů a židů se v posledních desíletích objevil jako výrazně nový a v určitém smyslu atraktivní fenomén v křesťanských církvích tzv. prvního světa. Tato knížka je v jistém smyslu vydáním svědectví autora setkání na tomto poli.

Ciardi Fabio: Znamení jednoty, Paulínky 1999, 198 Kč

Je to kniha posvěcená vážným poselstvím řeholního života. Klade velký důraz na to, aby všichni příslušníci řeholních společenství byli znakem a zárukou jednoty komunity. Je velmi zajímavé spolu s autorem si klást otázku, jak je možné se stát zkušenými tvůrci společenství.

Autor tuto odpověď našel a čtenářům ji zprostředkovává spolu s praktickým návodem.

ČESKÁ BIBLICKÁ SPOLEČNOST

Thákurova 3, 160 00 Praha 6,
tel. 02/20181412
fax 02/24315723

zvýhodněná jarní nabídka (platí do 21. 6. 2000)

Čtení z Bible (288 str., 150 Kč)

Školní průvodce biblí (80 Kč)

Školní biblický atlas (80 Kč)

Co nevíš o Bibli (174 str., 50 Kč)

Jak k nám přišla Bible (44 str., 50 Kč)

O čem všem je Bible (360 str., 150 Kč)

Zasíláme poštou na dobírku, u tří a více objednaných knih neúčtujeme poštovné a balné. Uvádějte název akce, abyste měli nárok na slevu.

Schönborn, Christoph: Rozhodni se pro život, Karmel 2000, 109 Kč

Komentáře ke „Katechismu katolické církve“ z pera vídeňského arcibiskupa kardinála Schönborna, pojednávající o křesťanské morálce jako o řádu, který do života vložil Boží Syn Ježíš.

Oblak Nevědění, Pragma 2000, 168 Kč

Dílo pravděpodobně anglického venkovského faráře z konce 14. století. Hlavním tématem této knihy je myšlenka, že k Bohu nelze dospět lidským intelektem, ale pouze láskou, která dokáže proniknout „oblakem nevědění“. Je to spis z klasického období evropského mysticismu.

Pascal, Blaise: Myšlenky, Mladá fronta 2000

Stále živé dílo jedné z paradoxních postav novodobého myšlení — matematika, originálního myslitele a spisovatele pronikavé logiky, ostré vnímavosti a vřelé obraznosti — podle níž poznáváme pravdu nejen rozumem, ale i srdcem.

Johne, Karin: Modlitba mlčení, Karmel 2000, 89 Kč

Kniha odpovídá na otázku, kde hledat hlubokou souvislost, jež spojuje odlišné způsoby modlitby, jakými jsou společná modlitba a individuální tichá meditace.

Golub, Ivan: Odvaha pro všední den, Karmel 2000, 129 Kč

Autor předmluvy Tomáš Špidlík hned ze začátku cituje Platona a říká, že mluvit o „božských věcech“ není totéž jako mluvit o Bohu a tato knížka chorvatského teologa a básníka je nádhernou úvahou o radostné důvěře v Boha.

Anonymus: Stalo se ve Vatikánu, Karmel 2000, 99 Kč

Klidně bych mohl napsat, že je to knížka drbů o Vatikánu. Ne, nejsou to drby jako takové, ale jsou to úsměvné vtipy, kde se poučíte i zasmějete — a budete mít dobrou náladu.

Grün, Anselm: Otcové pouště, Karmel 2000, 89 Kč

Další knížka populárního německého benediktina, tentokrát o moudrosti Otců pouště.

Kodet, Vojtěch: Velké jubileum, Karmel 2000, 89 Kč

Tato knížka má být podnětem k zamyšlení a povzbuzení na cestě jubilejním rokem. Přibližuje některá nejdůležitější témata tohoto milostivého léta z hlediska duchovního života. Obsahuje celkem 40 úvah.

Pítha, Petr: Velikonoce, Comdes 2000, 20 Kč

Drobná a přitom hluboká zamyšlení nad hlavními událostmi Kristova utrpení a zmrtvýchvstání. Každý, kdo se chce aspoň na malou chvíli zastavit u těchto základních skutečností katolické víry, zde najde potřebnou inspiraci.

Knihy uvedené v recenzích a anotacích našeho časopisu si můžete zakoupit v prodejně:

Karmelitánské knihkupectví
(Knihkupectví Jonáš)
Mírové náměstí 15
412 01 Litoměřice
Tel./fax: 0416/73 24 58

Zpívající škola

Ve dnech 30. 4. až 3. 5. navštívil Jablonec dětský pěvecký sbor Zpívata z Českého Těšína. Cely autobus Moravanů a Moravaček přijel na pozvání dětí a učitelů Základní katolické školy. Na programu čtyř krátkých dnů byla prohlídka školy, návštěva jabloneckého kostela Nejsvětějšího Srdce Páně spojená s výkladem P. Bratršovského, výlet na Ještěd a zejména dva koncerty v městském divadle, jeden pro žáky základních škol, druhý pro veřejnost, spojený s akademií Základní katolické školy. Vstupenky na ni byly již dopředu vyprodány, neboť již loni nasadili žáci ZKŠ laťku opravdu vysoko. Ani letos ve výkonu nezaostali, předvedli zpěv, hru na nástroje i balet a ukázali tak, co všechno dokáží. Potěšilo, kolik studentů prokázalo svůj blízký vztah k umění.

O týden později se sešli žáci Základní katolické školy se svými rodiči a přáteli v kostele Nejsvětějšího Srdce Páně znovu, aby oslavili Den matek. Přijel i vzácný host, herec Alfréd Strejček, aby přednesem básní a biblických textů doplnil zpěv a hraní dětí.

Obě vystoupení prokázaly, že Základní katolická škola v Jablonci své žáky nevede jen k získávání vědomostí, ale podporuje je i ve snaze vyjádřit své prožívání světa uměním. Že tím dokáží také potěšit druhé, je zřejmé.

Jan Macek

^ Společné vystoupení obou sborů v jabloneckém divadle

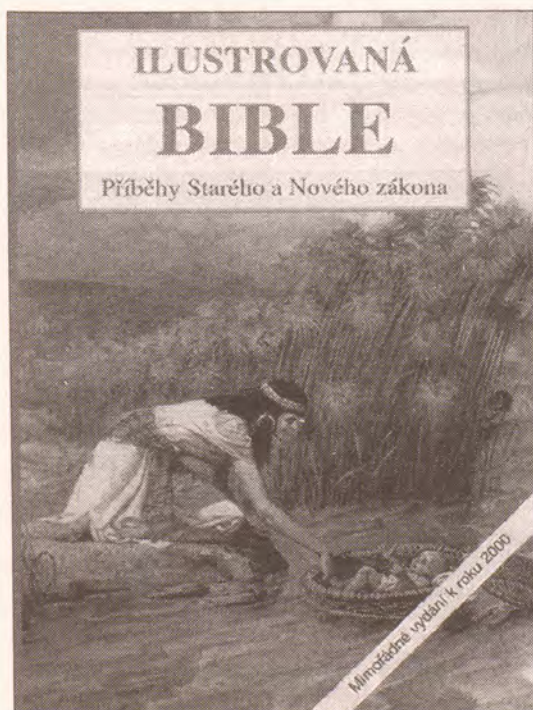
Alfréd Strejček >

Nakladatelství Civitas nabízí: Michel Quoist: Setkání

Knižka s křesťanskou tematikou o umění naslouchat, vnímat a žít podle biblických rad je psaná básnickou formou a s použitím burcujících myšlenek. Text je rozdělen do krátkých kapitol podle nejrůznějších témat a myšlenek. Vhodná jako dárek. Vydání 2., 163 stran, brožovaná vazba, cena 69 Kč.

Mimořádné vydání Bible k roku 2000

Příběhy Starého a Nového zákona

Ilustrovaná Bible obsahuje hlavní příběhy ze Starého a Nového zákona a chce podpořit zájem čtenářů o mocné Boží skutky a slavné postavy, především Mojžíše, Davida, proroky, Jana Křtitele a další. Přibližuje život a poslání Ježíše Krista i život sborů prvotní církve. Je bohatě ilustrovaná, doplněná historickými výklady a mapkami.

Ilustrovanou Bibli si můžete objednat na adrese Česká biblická společnost, Thákurova 3, 160 00 Praha 6. Knihu můžete objednat také telefonicky na čísle 02/20181412 nebo faxem 02/24315723.

Hans a Marie-Therese Kuhn-Schädler: Nezapomeň snít

Moderní dárková kniha pro mladé lidi nabízí čtenářům texty a ilustrace k hlubšímu zamyslení jednoduchou a přehlednou formou a pomáhá zabývat se otázkami lidského života a víry. Chce povzbudit čtenáře, aby si vážili života a umění hodnotněji žít. Vydání 1., 104 stran, brožovaná vazba, prodejní cena 29 Kč.

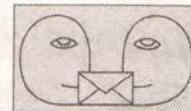
Knižky zasíláme poštou na dobírku.

Adresa:

Nakladatelství Civitas, Janov nad Nisou 41, 468 11

Listárna aneb dopisy v koši nekončí

Názory otištěné v této rubrice se nemusejí shodovat se stanovisky redakce.

Hledám bližního...

Čtenářka z Mostecka ve svém dopise adresovaném redakci napsala na adresu farnosti v Mostě: „...Rodiče (Svědkové Jehovovi) mě naučili, že právě katolická víra je ze všech nejhorší a její symboly — kříž, sochy, obrazy — mají démonickou moc. První setkání s mosteckým panem farářem bylo naprosto okouzlující. Je to úžasný člověk, mluví tak klidně, vyzařuje z něj Boží pokoj. Toho dne jsem začala skrze něj milovat Boha úplně jinak než dříve...“

Rádi bychom této mladé ženě upřímně hledající hlubší poznání Boha a církve splnili její přání a otiskli tuto prosbu:

„Málokdo tuší, jak to má mladá maminka s křičícím dítětem v kočárku těžké. Od té doby, co nepravidelně navštěvují mše svaté, se snažím učit (o víře) sama. Jde to s dětmi s velkým vypětím. Mám neposedného pětiletého chlapečka a roční holčičku, které se moc líbí kostelní ozvěna. Jsem vděčná alespoň za úsměvy ostatních věřících, kteří snad vidí mé úsilí, ale potřebuji mnohem více. Pan farář mi dovolil pověsit na nástěnku mou prosbu o seznámení s ochotnou ženou. Nikdo se však neozval ani písemně, ani telefonicky. Je mi z toho trochu smutno. Beru to jako zkoušku své víry, zda vytrvám v osamění. Tento měsíc vkládám ve vás (čtenáře časopisu Zdislava — poznámka redakce) velké naděje.“

Snad prostřednictvím vás získám alespoň korespondenční přátele. Vždyť já ani nevím, jak se mám správně pokřižovat.“

Pište na adresu:

Karolína Ranglová
Obrnice 209, 435 21

Tradiční svatojánská úcta

V polovině května si Církev katolická připomíná svátek svatého Jana Nepomuckého. Moderní doba však vytěsnila připomínku tohoto národního patrona z centra zájmů. Kolik dnešních katolíků je o něm schopno říci něco jiného, než že zemřel mučednickou smrtí shobením z Kamenného mostu do Vltavy? Marně jsem v loňském roce očekával, že se při příležitosti 270. výročí od světcova svatořečení něco změní.

Že máme v tradiční úctě na co navazovat, o tom svědčí nesčíslné množství soch na mostech přes řeku nejen v Čechách, ale třeba i v Bavorsku. Jak takové slavnosti vypadaly, popisuje ve svém Temnu Alois Jirásek: rány z hmoždířů, rozezvučené zvony v celém městě. „Hudebníci jeli na lodi ozdobené chvojím, na jejíž přídi stál ministrant v bílé komži a v červené sukničce s rudou korouhví v ruce. Čtyři trubači stáli na loďce a troubili. Uprostřed lodi bílá, zlatem krumplovaná nebesa, jež drželi nad opatem čtyři měšťané.“ Jsem realista a vím, že to, co bylo možné v první polovině 18. století, už v našem věku mož-

né není. Avšak skutečností je Celostátní sjezd mládeže Československé strany lidové v roce 1947, který byl pořádán v květnu za účelem stmelení křesťanský orientovaných lidí ohrožených postupujícím socialismem. K tomu měla sloužit přímiluva svatého Jana Nepomuckého, k jehož hrobu vykonali mladí lidovci pouť.

Nekatoličtí křesťané nám vytýkají, že jsme si pražského vikáře nechali kanonizovat na podporu rekatolizační politiky. Zcela tak ignorují onu vroucí úctu, jíž se svatý Jan u českého národa těšil. Jen anti-katolické tendence společnosti druhé poloviny 19. a celého 20. století nedovolují tradici obnovit.

Lze jen doufat, že moderní proudy, které úctou ke svatým pohrdají a vidí v ní jednu z překážek otevření se Církve nejširšímu spektru lidí, nenajdou pochopení u zainteresovaných a procesí budou znovu obnovena. „Za kněžskou lodí dvě jiné, také tak velké a rovněž chvojím okrášlené. V nich chlapci zpěváci, hudebníci, staří, mladí. Muzikanti se stavěli ke stojánkům. Regens chori s tonsurou v bělostném hábitu dal znamení. Litanie ke svatému Janu Nepomuckému se začaly.“

Nenechme si toto krásné dědictví nechat zničit a obnovme pšvátanou úctu k našim vzorům, především k českým patronům. Přímiluvy svatého Jana a dalších v nebi nám za to budou odměnou.

Jan Šobáň, Chomutov

Bohosudov

První poutní zájezd mladoboleslavských farníků v roce 2000 byl nad všechno očekávání přece jen naplněn a velice se nám vydařil. Jedním z cílů našeho putování byl kostel a gymnázium v Bohosudově, ve kterém nás přivítal a mši svatou pro nás sloužil P. Rudolf Repka. Po mši svaté nás provedl areálem církevního gymnázia a zvenčí nám ukázal celý dnes již církevní objekt. Bude tam zapotřebí ještě mnoho práce a také peněz, než se uvede vše do opravdu dobrého stavu.

P. Repka to nemá opravdu jednoduché, neboť si s pat-

náctiletými dětmi na brigádách sami opravují školu (při naší návštěvě jich tam bylo patnáct). Prosil nás o modlitbu za tyto děti, kterou jsme mu rádi přislíbili. Myslím však, že by jim také hodně pomohl nějaký finanční příspěvek. Zvažme to!

To, co se už podařilo opravit, je velice krásné. Patří mezi to větší a menší kaple a také sál sloužící jako tělocvična. Skončili jsme v malé kapliče, kde jsme se s P. Repkou pomodlili za jeho žáky a také za zdar jeho díla.

Ludmila Knesplová,
Mladá Boleslav

Kaple bohosudovského gymnázia zaplněná jeho bývalými studenty z padesátých let

Vzácné setkání po 50 letech

V obnoveném Biskupském gymnáziu v Bohosudově došlo dne 13. dubna 2000 k setkání bývalých studentů BGB na den padesátého výročí zrušení gymnázia.

Toho rána 13. dubna 1950 jsme se probudili nic netušící, ale následně jsme hned poznali, že se děje něco špatného. Všude „tajemní muži“, bez jejichž dohledu jsme se nesměli nikam pohnout. Prakticky jsme byli odděleni od našich profesorů a vychovatelů. Odpoledne jsme byli odvezeni do Děčína, kam přijel zástupce ministerstva školství a na pololetní vysvědčení nám dal razítko s textem: „Není námitek, aby žák byl přijat na další studium.“ Po této akci jsme odjeli do svých domovů s obavami, co bude dál.

Tato vzpomínka napadla každého z osmdesáti přítomných bývalých studentů, když jsme procházeli vstupní branou do obnoveného Biskupského gymnázia. Po krátkém vzájemném pozdravení jsme se odebrali do kaple, kde bylo zahájeno naše setkání. Při něm vystoupil P. Cukr, SJ, který má nesmírné zásluhy na obnově celého areálu — baziliky Panny Marie Bolesné, konviktu a školy. Připomněl, že přestěhování Arcibiskupského gymnázia v Praze do Bohosudova proběhlo na pokyn ThDr. Berana, arcibiskupa pražského, v roce 1947. Jeho přáním bylo, aby vedle Prahy vyrůstala

nová česká křesťanská inteligence i v pohraničí.

Při mši svatě Mons. Josef Koukl připomněl život svůj i kněžský v padesátých letech. Mše se zúčastnilo také deset kněží z řad bývalých studentů.

Po mši svatě následovala kulturní akademie studentů biskupské základní školy a gymnázia v Bohosudově. Z jejich úst zazněly lidové i vážné písně, působivé verše Jana Zahradníčka a vzpomínkové texty na osvětovou práci kněží ve věznicích. Nakonec jsme si všichni, mladí i staří, zazpívali studentskou hymnu „Gaudemus igitur“.

Při prohlídce celého areálu jsme obdivovali, kolik bylo třeba vynaložit úsilí na přeměnu zdevastovaných budov po armádě na moderní školu, v níž nyní studuje 300 studentů na gymnáziu a 120 dětí v základní škole.

Plní krásných dojmů a poznatků, jak působí Boží prozřetelnost, jsme odjžděli domů.

Závěrem bych chtěl ještě jednou vyslovit poděkování panu biskupu Kouklovi, P. Cukrovi a ředitelce BGB Mgr. Evě Leixnerové za práci a úsilí pro naplnění přání kardinála Josefa Berana, aby i v pohraničí vyrůstala křesťanská inteligence.

Je také na nás křesťanech litoměřické diecéze, abychom svými modlitbami a jinou podporou přispívali k růstu tohoto Božího díla.

František Němeček

Již po deváté se v hejnické bazilice Navštívení Panny Marie konala pouť smíření. Tradičně na začátku května, tentokrát v sobotu 6. května. Tato byla pořádána při příležitosti svátku Panny Marie — Prostrřednice všech milostí, oslavy velkého jubilea 2000 od narození Ježíše Krista, ukončení II.

Mezinárodní pouť smíření

světové války a stoletého výročí postavení železnice do Hejnic (mezinárodního poutního místa).

Byla zahájena pontifikální mši svatou v **11 hodin**, kterou celebrowala Jeho Excelence arcibiskup Mons. **Karel Otčenášek**, emeritní biskup královéhradecký. Byli zde hojně zastoupeni kněží z příhraničních oblastí Euroregionu Nisa, kterých bylo přibližně dvacet. Dokonce přijel i görlický biskup Bernhard Huhn. Poutníků přijelo přibližně tisíc a byli zastoupeni stejným dílem ze všech přítomných národů (Češi, Němci a Poláci).

Jako doprovodný program probíhalo v hejnickém kině setkání s významnými osobnostmi Euroregionu z Polska, Německa i Čech pořádané křesťanskými demokraty. Méně politicky založené přílákala spíše jízda zvláštním historickým vlakem.

Poutní program byl zakončen slavnostním posvěcením kříže smíření na starém vojenském hřbitově. Tomuto aktu předsedal pan arcibiskup Otčenášek za účasti asi stovky poutníků. Zdejší farář Miloš Raban uvedl: „Smíření je v lidských silách. Němci, Poláci i Češi si toho mají hodně co odpouštět. Tady v Hejnicích jsme k tomu, jak se lidově říká, zatáhli i Pána Boha.“ Kříž totiž nese na pod-

stavci nápis „Na hrobech našich zemřelých si v Pánu odpouštíme“.

Pouť se poměrně vydařila. Liturgii zpestřil početný oddíl skautů rovněž ze zastoupených národů, který stál kolem oltáře se svými zástavami. Závěrečnou písní „Großer Gott, wir loben dich...“ (Bože chválíme Tebe) byla dokonce přehlušena velmi nevkusná pouťová muzika, která se agresivně linula do kostela od nedalekých kolotočů. Jeden starší pán jistě na tuto pouť nikdy nezapomene, neboť během mše upadl v kostele tak nešťastně, že si zlomil ruku. Při žehnání kříže smíření byl přítomen i hejnický starosta, který byl tak „zaujat“ obřadem, že si během žehnací modlitby zapálil startku.

Tomáš Mrňávek, Hejnice

„Na hrobech našich zemřelých si v Pánu odpouštíme“ nápis na podstavci Kříže smíření v Hejnicích

Politický misionář na severu Čech

Ing. Pavel Tollner je jediným poslancem KDU-ČSL zvoleným v severočeském obvodu, který se víceméně kryje s územím Litoměřické diecéze. Je známý svým jasným prosazováním konservativní křesťansko-demokratické politiky a křesťanských hodnot vůbec. Proto jsme jej požádali o rozhovor.

Pocházíte z Brna a zde jste také více než 40 let žil. Co Vás přivedlo do severních Čech?

Do severních Čech mne po fůzi KDS s ODS poslal Josef Lux. Pro politika je velmi obtížné začínat v regionu zcela nově. Vždy jsem se tu proto cítil jako politický misionář. Bylo zapotřebí překonat řadu překážek a naklonit si také regionální organizace KDU-ČSL. Často jsem byl dokonce vysmíván kvůli svému moravskému přízvuku. Jsou však věci, které jsem se nikdy nesnažil zakrýt a za které se nestydím.

V březnu 1996 jste se dokonce přihlásil k trvalému pobytu v Litoměřicích.

Ano. Přemýšlel jsem, jak si vybudovat ve zdejších regionu zázemí, jakousi svoji baštu. A Litoměřice jsou přirozeným centrem a zároveň symbolem. Jednak je zde sídlo biskupa, jednak jsou Litoměřice známé svým bohatým kulturním zázemím. A vskutku, tato volba se osvědčila. Přehlášením svého trvalého bydliště jsem veřejně demonstroval, že chci pro tento kraj pracovat.

Ve volbách v roce 1996 jsem se do Parlamentu dostal až ve druhém skrutiniu, na základě rozhodnutí celostátního výboru KDU-ČSL. Ovšem ve volbách v roce 1998 jsem byl již zvolen přímo za zdejší kraj. Byl to historicky vůbec první přímý mandát za severočeský obvod, který KDU-ČSL získala. A právě tato skutečnost mi dosvědčuje, že jako politický misionář jsem byl úspěšný.

Od počátků jsem byl zrazován, že člověk z tradičně katolické jižní Moravy nemá v nevěřících severních Čechách šanci. Výsledek ve volbách to popírá. Proto jej také považují za jeden z největších úspěchů své desetileté politické kariéry. Je však třeba říci, že za své volební vítězství mnoho vděčím velmi kvalitnímu volebnímu týmu.

J.Em. kardinál Trochta blahé paměti označil svoji diecézi za „kamenolom Páně“. Vnímáte to také tak?

Severočeský kraj je tvrdý – byl vystaven mnohonásobné migraci obyvatel. Ti, kteří zde něčeho dosáhnou, mají tendenci jít pryč. Tím však rozhodně nechci říci, že zde žijí špatní lidé. Je zřejmé, že po vyhnání Němců se dodnes nepodařilo kraj důsledně kulturně kolonizovat. To je pro tuto republiku stálý úkol.

Stál jste u zrodu KDS, byl jste jejím místopředsedou a posléze místopředsedou Poslanecké sněmovny za tuto stranu. Když se většina „kádésáků“ připojila ke Klausově ODS, Vy jste spolu s několika kolegy založili vlastní poslanecký klub a vstup do ODS jste odmítli. Proč?

Sám sebe považuji za rostlého křesťanského demokrata. Do politiky jsem nevstupoval kvůli konkrétním lidem, ale kvůli programu. Ve chvíli, kdy Ivan Pilip a Václav Benda křesťansko-demokratický program zradili, otevřel se prostor v KDU-ČSL.

Tvrdíte tedy, že KDU-ČSL je skutečně nositelkou křesťanské demokracie u nás?

Program KDU-ČSL pro příští tisíciletí o tom vypovídá. Že bude ještě dlouho trvat, než v celé lidové straně tyto principy zvítězí, je však zřejmé. Jsem hluboce přesvědčen, že ani v Evropě, ani u nás se křesťanská demokracie jako politický směr nevyčerpala! A pro mne jako pro křesťana je to zároveň nejpřirozenější způsob angažování se ve společnosti.

V čem spočíval rozdíl mezi KDS a KDU-ČSL?

KDS byla radikální antikomunistická strana. O tom ostatně svědčí i fakt, že nikdy nezískala výraznou podporu veřejnosti. Ba naopak, podpora od revolučních dob

stále klesala. Na KDS jsem si vážil jednoznačného politického směřování. Každá politická strana musí mít dlouhodobou vizi, aby se s ní členové i voliči mohli ztotožnit. To však chybí dnešní politické scéně! Většina dnešních stran, paradoxně kromě komunistů, tuto vizi nemá. A to nás od Evropy vzdaluje.

Někdy býváte označován za rebela v lidoveckém poslaneckém klubu. Čím to je?

Za deset let svého bytí v politice jsem se vždy snažil o vlastní postoj. A to rozhodně není rebelantství. Vždy jsem se snažil upřednostnit své svědomí. Ať už ve chvíli, kdy jsem dobrovolně rezignoval na lukrativní post místopředsedy poslanecké sněmovny nebo když jsem hlasoval (spolu s kolegyní Parkanovou) proti přijetí loňského státního rozpočtu, ačkoliv zbytek poslaneckého klubu jej podpořil. Byl jsem zkrátka přesvědčen, že ten rozpočet byl rozhazovačný a že strana v opozici musí hrát výrazně opoziční roli.

Vládní strana musí být schopna si k nejdůležitějšímu hlasování v roce zabezpečit podporu od svých politických spolutníků. Ta letošní podpora ODS je mnohem přirozenější, než to, co se stalo loni. Podporou rozpočtu na rok 1999 KDU-ČSL nic nezískala pro svoji politiku. Dnes je zřejmé, že to byla chyba.

Pokračování příště